

Nr 270

Av herr **Stridsman m. fl.**, om ökad statlig upphandling från Norrlandsföretag.

(Lika lydande med motion nr 229 i Första kammaren)

I Norrlandslänen råder alltjämt en sysselsättningssituation som är klart otillfredsställande. Mot bakgrunden härav är det angeläget att olika sysselsättningsstimulerande åtgärder vidtas.

Från försvarets sida har initiativ tagits för att genom en militär inköpspolitik även lägga regionpolitiska aspekter på valet av leverantörer.

I kungligt brev den 3 december 1965 föreskrevs att intendenturverket, fortifikationsförvaltningen, sjukvårdsstyrelsen samt armé-, marin- och flygförvaltningarna i samråd med länsarbetsnämnderna i Jämtlands, Västernorrlands, Västerbottens och Norrbottens län skulle upprätta förteckningar på företag inom nämnda län som ansågs kunna komma i fråga som leverantörer vid dessa myndigheters upphandlingar. Det hette vidare i det kungliga brevet att om de upphandlande myndigheterna inte anser sig kunna antaga anbud som inkommit från företag i Jämtlands, Västernorrlands, Västerbottens eller Norrbottens län skall, innan ärendet avgöres, yttrande inhämtas från överbefälhavaren och arbetsmarknadsstyrelsen. Då yttrande begäres, har den upphandlande myndigheten att ange skälen till att anbudet inte anses kunna antagas.

Enligt vår mening föreligger starka skäl för att även andra departement än försvarsdepartementet genom ett kungligt brev bör rekommendera underställda verk och myndigheter att försöka få i gång en inköpsverksamhet från norrländska företag.

I ett interpellationssvar som försvarsministern lämnade i andra kammaren den 5 december 1969 angående tillämpningen av kungabrevet från den 3 december 1965 framkom att om anbudsprisskillnaderna är alltför stora och uppgår till t. ex. 25 procent av de aktuella beloppen diskuteras inte möjligheterna att lägga ut beställningar i Norrland. Statsrådet framhöll dock att högre liggande anbud från företag i Norrlandslänen kan leda till avtal när arbetsmarknadsstyrelsen eller någon annan myndighet tillskjuter prisskillnaden.

Av samma interpellationssvar framgick också att oklarhet tycks vara rådande huruvida kungabrevets andemening blivit realiserad. Försvarsmi-

nistern kunde inte ange hur många av de till arbetsmarknadsstyrelsen och överbefälhavaren remitterade anbuden som lett till upphandling.

Enligt av oss inhämtade uppgifter skulle kungabrevets uttalade andemening icke i något fall lett till ingripande i övre Norrland. En undersökning borde därför vidtas huruvida uttalandet i kungabrevet den 3 december 1965 lett till sådant resultat, att norrländska företag med högre anbud erhållit leveranser.

Från regional- och lokaliseringpolitiska synpunkter borde det vara angeläget att Kungl. Maj:t utvidgar kungabrevet från den 3 december 1965 om upphandling från norrländska företag att omfatta utöver försvarsdepartementet även de övriga departementen.

En rekommendation från Kungl. Maj:t till underställda verk och myndigheter att medverka till en aktivare inköpsverksamhet från norrländska företag skulle vara ett uttryck för en mera medveten regional- och lokaliseringspolitik.

Förslagsvis kunde den upphandlande myndigheten gemensamt med t. ex. länsarbetsnämnderna och företagareföreningarna i Norrlandslänen samråda om upphandlingen.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en rekommendation från statsdepartementet till underställda verk och myndigheter att lägga ut beställningar och göra upphandlingar hos företag i Norrland i enlighet med vad i motionen har anförts.

Stockholm den 22 januari 1970

Torsten Stridsman (cp)

Thorbjörn Fälldin (cp)

Jan-Ivan Nilsson (cp)
i Tvärålund

Nils G. Åsling (cp)